

de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs Commissie Wetsvoorstellen

Ministerie van Financiën
drs. M. Snel
Postbus 20201
2500 EE DEN HAAG

Amsterdam, 5 juni 2019

Betreft: Reactie van de Commissie Wetsvoorstellen van de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs op de internetconsultatie Wet implementatie richtlijn harmonisatie en vereenvoudiging handelsverkeer tussen lidstaten

Geachte dames en heren,

De Nederlandse Orde van Belastingadviseurs (hierna: de Orde) heeft met belangstelling kennisgenomen van het concept Wetsvoorstel Wet implementatie richtlijn harmonisatie en vereenvoudiging handelsverkeer tussen lidstaten (hierna: het concept) en de concept Memorie van Toelichting daarbij. Met dit voorstel is het de bedoeling de vier quick fixes te implementeren in de Wet op de omzetbelasting 1968 (hierna: Wet OB 1968). Op 6 mei 2019 zijn geïnteresseerden door u via internetconsultatie uitgenodigd om te reageren op het concept. Met deze brief maakt de Orde graag gebruik van deze mogelijkheid.

De Orde verwelkomt de wijzigingen die gericht zijn op het vereenvoudigen en harmoniseren van de btw-regels voor het handelsverkeer met grensoverschrijdende leveringen van goederen tussen ondernemers. De Orde spreekt haar waardering uit voor de inzet van Ministerie van Financiën (hierna: het Ministerie) op dit vereenvoudigings-dossier.

De Orde gaat in onderdeel 1 nader in op de regeling inzake voorraad op afroep. Daarna geeft de Orde commentaar op de regeling inzake ketentransacties in onderdeel 2, gevolgd door commentaar op de regeling inzake bewijs intracommunautaire verzending of vervoer op basis van weerlegbaar vermoeden in onderdeel 3. De Orde rondt af met een reactie op de rol van het btw-identificatienummer in onderdeel 4. De Orde merkt op dat het commentaar grotendeels ziet op het concept Memorie van Toelichting behorende bij het concept Wetsvoorstel en niet op het concept Wetsvoorstel zelf.

1. Regeling inzake voorraad op afroep

1.1 Bestaand beleid

De Orde vraagt zich af waarom het Ministerie geen opmerking heeft opgenomen over bestaand beleid met goedkeuringen ten aanzien van consignatiezendingen en call-off voorraden

1

De Commissie Wetsvoorstellen van de NOB reageert gevraagd en ongevraagd op fiscaal relevante (wets)voorstellen (en het voortraject daarvan) vanuit de expertise van haar leden. Belangrijke toetsstenen zijn rechtszekerheid (waaronder terugwerkende kracht), verenigbaarheid met het recht, uitvoerbaarheid, effectiviteit en efficiency, regeldruk en gevolgen voor het investeringsklimaat.

(Mededeling 15, Besluit van 30 december 1993, nr. VB 93/3672, zoals dit is gewijzigd bij besluit van 2 mei 1995, nr. VB 95/63). Indien intrekking van dit beleid is beoogd, dan verzoekt de Orde om in de Memorie van Toelichting daarop een toelichting te geven.

1.2 Verplichte toepassing

De Orde ziet een tegenstrijdigheid in de Memorie van Toelichting. Enerzijds geeft de Memorie van Toelichting op pagina 7 aan dat de regeling als doel heeft dat de leverancier zich niet in de lidstaat van bestemming moet registreren. Anderzijds benadrukt de Memorie van Toelichting dat de regeling een verplicht karakter heeft: indien aan de voorwaarden is voldaan, moet de regeling worden toegepast. Dit geldt kennelijk ook indien de leverancier reeds geregistreerd is in de lidstaat van bestemming. De Orde spreekt haar zorg uit over het verplichte karakter van deze regeling, nu dit voor het bedrijfsleven tot complexe situaties kan leiden. De Orde verzoekt het Ministerie dan ook deze verplichting te heroverwegen en op Europees niveau aan te kaarten. Wellicht dat het Ministerie kan aangeven of bijvoorbeeld het enkel niet voldoen aan de voorwaarden opgenomen in artikel 3b lid 2 onder d Wet OB 1968 betekent dat de regeling niet van toepassing is.

1.3. Indeplaatstreding afnemer

Het voorgestelde artikel 3b lid 6 Wet OB 1968 voorziet in de situatie dat de regeling inzake voorraad op afroep in stand blijft wanneer de vervangende afnemer in de plaats treedt van de oorspronkelijke afnemer binnen de periode van twaalf maanden. De Orde merkt op dat de Memorie van Toelichting op pagina 12 vermeldt dat reeds voor aanvang van vertrek van de goederen bekend moet zijn wie de vervangende afnemer is. Volgens de Europese Commissie in het document ‘Group on the Future of VAT, 26th meeting – 5 April 2019’ (GFV n° 088), paragraaf 3.1.2¹ moet op moment van de vervanging en niet op het moment van het vervoer beoordeeld worden of aan de voorwaarden is voldaan. De Orde verzoekt het Ministerie de tekst van de Memorie van Toelichting op dit punt te heroverwegen. Voorts laat de tekst van het voorgestelde artikel 3b Wet OB 1968 naar de mening van de Orde ruimte voor de uitleg dat een vervangende afnemer binnen de periode van twaalf maanden gevonden moet worden en niet noodzakelijkerwijs aansluitend.

1.4 Entrepothouder

De Orde merkt op dat de Memorie van Toelichting op pagina 21 en 22 in het kader van de regeling inzake voorraad op afroep het subject ‘entrepothouder’ introduceert. Wellicht dat verduidelijkt kan worden dat het hier elke entrepothouder betreft en dat het hierbij niet uitsluitend gaat om btw-, douane- of belasting-entrepots in de zin van artikel 154, 157, 158, 160 of Bijlage V van de Btw-richtlijn.

¹ GFV 088 - Summary minutes 26th meeting – 5 April 2019, te raadplegen via:
<https://circabc.europa.eu/sd/a/4a572e1d-be91-401b-8423-f8d3e04e5432/GFV%20088%20-%20Minutes%2026th%20GFV%20meeting%20-%2005%2004%202019%20-%20EN.pdf>

1.5 Bulkgoederen en andere niet individueel traceerbare goederen

In de (Nederlandse) praktijk komt het ook voor dat de voorraad op afroep de situatie van bulkgoederen of andere niet individueel traceerbare goederen betreft. Het is duidelijk en logisch dat de afnemer/entrepothouder een beschrijving en de hoeveelheid van de voor hem bestemde goederen registreert bij aankomst. Vaak is het echter lastig om bij doorlopende afname uit deze voorraad die ook geregeld vanuit een andere lidstaat wordt aangevuld, steeds de exacte hoeveelheden van verkregen beschikkingsmacht als intracommunautaire verwerving (en intracommunautaire levering door de ‘principaal’) te verantwoorden. De praktijk zou erbij gebaat zijn als bij dergelijke goederen per tijdvak steeds één intracommunautaire verwerving (en corresponderende intracommunautaire levering) over het globale ‘verbruik’ in dat tijdvak mag worden verantwoord en dat er geen toerekening van hoeveelheden aan tijdstippen hoeft plaats te vinden. Dit voorkomt onnodige verantwoording van details en voorkomt mede dat - mocht een deel van de bulk feitelijk langer dan twaalf maanden in het entrepot blijven liggen - de buitenlandse eigenaar van de bulkgoederen of andere niet individueel traceerbare goederen zich alsnog in Nederland zou dienen te registreren.

2. Regeling inzake ketentransacties

In de Memorie van Toelichting wordt op pagina 3 het volgende opgemerkt: *‘Met ketentransacties worden opeenvolgende leveringen tussen ondernemers van dezelfde goederen bedoeld die aan één intracommunautair vervoer of intracommunautaire verzending zijn onderworpen. Het maakt daarbij niet uit hoeveel schakels er in de (handels)keten zitten en in hoeveel lidstaten de ondernemers die tot de keten behoren zijn gevestigd of voor de btw zijn geïdentificeerd. Het vervoer of de verzending van de goederen vangt aan bij de eerste ondernemer die levert in de keten waarbij de goederen rechtstreeks gaan naar de laatste afnemer in de keten.’* De Orde wil in dit kader graag enkele opmerkingen maken.

2.1 Intracommunautaire tussenstop

De Orde verzoekt te verduidelijken dat een tussenstop van bijvoorbeeld maximaal drie dagen, niet afdoet aan de vaststelling dat het één intracommunautair vervoer of intracommunautaire verzending betreft.

2.2 De Euro Tyre-situatie en andere situaties uit de jurisprudentie over toerekening van intracommunautair vervoer

De Orde vraagt te bevestigen dat in situaties analoog aan die van Hoge Raad van 25 maart 2011, ECLI:NL:HR:2011:BP8968 (*Euro Tyre Holding BV*, C-430/09, ECLI:EU:C:2010:786) partij A het Nederlandse btw-nultarief moet toepassen. In de betreffende zaak stond vast dat het intracommunautaire vervoer van de goederen vanuit Nederland naar België in verband kon worden gebracht met de beide opeenvolgende leveringen (aan B en C). Tevens stond vast dat zowel partij B als C bij het sluiten van de koopovereenkomsten tegenover A (belanghebbende) hadden verklaard dat de goederen naar België zouden worden vervoerd, en dat deze vennootschappen zich jegens A (alleen) kenbaar hadden gemaakt met het aan hen in die lidstaat toegekende btw-identificatienummer. Ten slotte stond vast dat A niet eerder dan nadat de goederen Nederland hadden verlaten ervan op de hoogte is gebracht dat de goederen waren doorverkocht voordat deze bij haar bedrijfsvestiging werden opgehaald. De Orde gaat ervan uit dat B in een dergelijke situatie als tussenhandelaar geldt en vraagt u bevestiging hiervan.

Op pagina 4 en 5 van de Memorie van Toelichting wordt in het algemeen nog ingegaan op de in de jurisprudentie van het Europese Hof van Justitie besliste situaties. De Orde vraagt te bevestigen dat de jurisprudentie over het bij ketentransacties vaststellen welke van de leveringen in de keten moet worden aangemerkt als de intracommunautaire levering, niet meer van toepassing is op situaties die zich na 31 december 2019 met betrekking tot Nederland voordoen.

2.3 Tussenhandelaar

In artikel 5c lid 3 Wet OB 1968 wordt bepaald wie de tussenhandelaar is. In de Memorie van Toelichting wordt op pagina 16 opgemerkt dat *‘als er een derde partij (buiten de keten) is die de goederen vervoert of verzendt, dan is er in de keten maar één ondernemer, niet zijnde de eerste leverancier, die de opdracht aan die derde geeft tot het intracommunautaire vervoer of verzending. Als tussenhandelaar wordt aangewezen diegene die de contractuele relatie met de vervoerder aangaat.’*

In de praktijk kan het voorkomen dat het transport van goederen door meerdere partijen in een ketentransactie wordt georganiseerd. Bijvoorbeeld in een 4-partijtransactie (A-B-C-D) gaan de goederen in het kader van een intracommunautaire levering rechtstreeks van A in Nederland naar D in Denemarken. B geeft aan een derde partij de opdracht het grensoverschrijdende vervoer te regelen van Nederland naar Duitsland en C doet hetzelfde voor het aansluitende grensoverschrijdende vervoer van Duitsland naar Denemarken. De Orde vraagt om een verduidelijking welke partij in dat geval als tussenhandelaar wordt aangewezen. Dit zou bijvoorbeeld de partij in de ketentransactie kunnen zijn die als eerste de goederen de grens overbrengt.

De Orde deelt de mening dat de regeling voor de toerekening van het intracommunautaire vervoer bij ketentransacties niet afdoet aan de werking van de vereenvoudigde A-B-C-levering, zoals bedoeld in artikel 37c Wet OB 1968. De Europese Commissie heeft de werking van de vereenvoudigde A-B-C-levering in dat kader recentelijk toegelicht in haar document ‘Group on the future of VAT, 26th meeting – 5 April 2019’ (GFV n° 085) in paragraaf 2.3.2 aan de hand van een voorbeeld.² De Orde verzoekt te bevestigen dat de btw-gevolgen zoals omschreven door de Europese Commissie bij het hiervoor genoemde voorbeeld van overeenkomstige toepassing zijn in Nederland.

2.4 Vereenvoudigde A-B-C-levering

In de Memorie van Toelichting wordt op pagina 15 het volgende opgemerkt: *‘De vereenvoudigde A-B-C-levering is alleen van toepassing als het intracommunautaire vervoer of de intracommunautaire verzending wordt toegeschreven aan de schakel A-B en de leverancier A, ondernemer B en afnemer/ondernemer C alle drie gevestigd zijn in verschillende*

² VAT ‘quick fixes’ legislative package – Chain transactions – Exemption of an intra-Community supply of goods: conditions and proof, paragraaf 2.3.2. Te raadplegen via: <https://circabc.europa.eu/sd/a/434cbe2d-db21-42a5-9943-c9f7e7358e93/GFV%20085%20-%20VAT%20quick%20fixes%20-%20Chain%20transactions%20-%20EN.pdf>

lidstaten. De Orde vraagt zich af of het niet beter zou zijn aan te sluiten bij artikel 40 en 141 van de Btw-richtlijn waarin wordt gesproken van in een lidstaat ‘geïdentificeerde’ belastingplichtige in plaats van in een lidstaat gevestigde belastingplichtige.

2.5 Plaats van vestiging niet relevant

In het voorgestelde artikel 5c lid 1 Wet OB 1968 staat beschreven dat in een keten van leveringen de levering aan de zogenoemde tussenhandelaar de intracommunautaire levering is. De goederenstroom is daarbij leidend. In het wetsartikel is niet relevant waar de verschillende partijen zijn gevestigd. In de Memorie van Toelichting staat echter op pagina 15 dat de eerste leverancier en de laatste afnemer in verschillende lidstaten zijn gevestigd. Het komt de Orde voor, gelet op de tekst van de Btw-richtlijn, dat dit geen voorwaarde betreft. De Orde verzoekt dan ook om dit punt in de Memorie van Toelichting te verduidelijken.

3. Bewijs intracommunautaire verzending of vervoer op basis van weerlegbaar vermoeden

Het voorgestelde artikel 45bis van de Uitvoeringsverordening nr. 282/2011 biedt een praktische regeling aan naast de bestaande praktijk voor het leveren van bewijs van het intracommunautaire vervoer of verzending in het kader van de intracommunautaire leveringen bedoeld in tabel II onderdeel a post 6 behorende bij de Wet OB 1968, waaronder de ketentransacties. Deze praktische regeling beoogt moeilijkheden en praktische bezwaren weg te nemen voor bedrijven en tegelijkertijd de belastingdiensten waarborgen te bieden. Hiervoor wordt het criterium van twee weerlegbare vermoedens geïntroduceerd. In die situatie wordt geacht dat de goederen vanuit het grondgebied van de lidstaat van levering zijn verzonden of vervoerd.

3.1 Uitvoeringsverordening

In de Memorie van Toelichting wordt op pagina 23 opgemerkt dat deze regeling niet wegneemt dat ook op andere wijze aan de inspecteur aannemelijk kan worden gemaakt dat de goederen naar een andere lidstaat zijn vervoerd of verzonden, maar dat de inspecteur dit weerlegbare vermoeden in elk geval aanvaard in de situaties als beschreven in het voorgestelde artikel 45bis.

Hieruit leidt de Orde af dat deze nieuwe regeling het karakter heeft van een ‘safe harbour’-regeling en het de belastingplichtige vrijstaat om het vervoer of verzending van de goederen op andere manier aannemelijk te maken. Dat betekent naar de mening van de Orde ook dat belastingplichtigen nog steeds kunnen vertrouwen op reeds bestaande jurisprudentie van de Hoge Raad en het Europese Hof van Justitie, voor zover dat betrekking heeft op het bewijs omtrent het vervoer of de verzending van goederen bij intracommunautaire leveringen. Net zoals hierboven in onderdeel 2.2. opgenomen, verzoekt de Orde om verduidelijking op dit punt en om bevestiging dat de jurisprudentie over het bewijs omtrent het vervoer of de verzending van goederen bij intracommunautaire leveringen van toepassing blijft in situaties die zich na 31 december 2019 met betrekking tot Nederland voordoen.

3.2 Termijn van tien dagen

Daarnaast voorziet de Orde dat de eis dat de afnemer de schriftelijke verklaring als genoemd in artikel 45bis lid 1 onder b Uitvoeringsverordening uiterlijk op de tiende dag volgend op de maand van levering aan de verkoper moet bezorgen in de praktijk niet altijd haalbaar is. De

verklaring moet namelijk specifieke informatie bevatten zoals de datum van ontvangst van de goederen. Met name indien leveringen kort voor het einde van een maand worden verricht en het intracommunautaire vervoer van de goederen langer duurt, is het praktisch niet in alle gevallen mogelijk de schriftelijke verklaring tijdig op te maken en te bezorgen aan de verkoper. De Orde geeft in overweging om in het nationale beleid expliciet te bepalen dat in dergelijke situaties de schriftelijke verklaring ook na de termijn van tien dagen rechtskracht behoudt.

4. Btw-identificatienummer

In de Memorie van Toelichting wordt op pagina 5 opgemerkt dat een juist btw-identificatienummer een van de materiële vereisten voor de toepassing van het btw-nultarief zal worden. Ook het indienen van een juiste periodieke Opgaaf intracommunautaire prestaties wordt onderdeel van de voorwaarden voor de toepassing van het btw-nultarief. Bij het niet voldoen aan deze voorwaarden vervalt deze toepassing, tenzij een ondernemer dit kan verantwoorden. Bij de wijziging van het Uitvoeringsbesluit OB 1968 komt hierover een toelichting. De Orde wil in dit kader graag enkele opmerkingen maken.

4.1 Naleving materiële voorwaarden voor toepassing btw-nultarief

De ondernemer is voor naleving van de nieuwe materiële voorwaarde omtrent het beschikken over het juiste btw-identificatienummer mede afhankelijk van het adequaat functioneren van VIES, de Europese database met alle binnen de Europese Unie toegekende btw-identificatienummers. Daarmee wordt de ondernemer voor de toepassing van het juiste btw-regime (grotendeels) afhankelijk van externe technologische factoren die hij niet onder zijn controle heeft. De Orde uit namens het bedrijfsleven grote bezorgdheid over deze nieuwe eis gezien de problematische beschikbaarheid van VIES. De site is vaak overbelast, wordt onderhouden of laat anderszins geen toereikende verificatie toe. Bepaalde lidstaten kennen geen naam-nummer verificatie en sommige lidstaten kennen een aparte inschrijving voor transacties tussen verschillende lidstaten. Daarbij is de verwachting dat ondernemers door deze nieuwe eis per 1 januari 2020, btw-identificatienummers frequenter zullen controleren, zodat deze problematiek eerder zal toenemen.

Over deze problematiek zijn reeds vele vragen gesteld aan de Europese Commissie door de VAT Expert Group (zie bijvoorbeeld ‘VAT Expert Group, Minutes, 22nd meeting – 1 April 2019’ (VEG n° 083), paragraaf 3.2.2).³ Niettemin geeft de Orde het Ministerie in overweging deze problematiek nogmaals aan te kaarten bij de Europese Commissie, gezien het grote belang van dit punt. Daarbij zou de Orde het verwelkomen als de Europese Commissie in samenspraak met de lidstaten nadere richtlijnen kan verschaffen of beleid kan ontwikkelen waarbij recht wordt gedaan aan belastingplichtigen die (aantoonbaar) alle zorg hebben betracht om het juiste btw-identificatienummer van hun afnemer te controleren.

³ VEG 083 - Summary minutes 22nd meeting – 1 April 2019, te raadplegen via:
<https://circabc.europa.eu/sd/a/100e3473-4497-4a28-9bbe-f431df682a36/VEG%20083%20-%20Minutes%2022nd%20VEG%20meeting%2001-04-2019.pdf>

4.2 Gevolgen bij niet voldoen aan materiële voorwaarden voor toepassing btw-nultarief

Indien de ondernemer niet beschikt over een geldig btw-identificatienummer van de afnemer ten tijde van de intracommunautaire levering en/of de ondernemer geen juiste Opgaaf Intracommunautaire Prestaties doet van de intracommunautaire levering, dan kan geen aanspraak worden gemaakt op het btw-nultarief. In de Memorie van Toelichting wordt op pagina 5, onder paragraaf 2.2. letter d vermeld dat in geval de tekortkoming terdege kan worden verantwoord aan de inspecteur, toepassing van het btw-nultarief niet zal vervallen. Bij de wijziging van het Uitvoeringsbesluit OB 1968 zal een en ander nog worden toegelicht. In de praktijk bestaat evenwel dringend behoefte aan snelle duidelijkheid op dit punt, mede vanwege de noodzaak van een tijdige inrichting van IT- en ERP-systemen van belastingplichtigen. De Orde vraagt dan ook om een snelle verduidelijking van dit punt.

De Europese Commissie geeft in haar document ‘Group on the Future of VAT, 26th meeting – 5 April 2019’ (GFV n° 085) in paragraaf 3⁴ aan dat indien de afnemer ten tijde van een intracommunautaire levering geen geldig btw-identificatienummer aan de leverancier heeft gecommuniceerd, de leverancier btw aan de afnemer moeten berekenen in de lidstaat van vertrek van de goederen. De Commissie geeft daarbij aan dat de afnemer deze btw op de voet van de teruggaafprocedure als bedoeld in de richtlijn 2008/9 EC zal dienen terug te vorderen. Bovendien neemt deze gang van zaken naar de mening van de Europese Commissie niet weg dat de afnemer niettemin een intracommunautaire verwerving verricht in de lidstaat van aankomst van de goederen. Strikt genomen vindt in btw-technische zin evenwel een binnenlandse levering plaats, gevolgd door een overbrenging van eigen goederen door de afnemer (artikel 3a lid 1 Wet OB 1968). De Orde verzoekt te bevestigen dat de gevolgen die de Europese Commissie schetst inderdaad de juiste btw-gevolgen weergeven waar belastingplichtigen op kunnen vertrouwen.

4.3 Verificatie btw-identificatienummers

In de praktijk bestaat een aantal praktische vragen over het controleren van btw-identificatienummers:

1. op welk moment dient het btw-identificatienummer van de afnemer te worden gecontroleerd?
2. met welke frequentie dient het btw-identificatienummer te worden gecontroleerd? En
3. hoe werkt het als een btw-identificatienummer met terugwerkende kracht door een lidstaat wordt ingetrokken?

Ten aanzien van het moment waarop een ondernemer de beschikbaarheid van een geldig btw-identificatienummer dient te controleren in het kader van een transactie doen zich meerdere mogelijkheden voor: bij het aangaan van een rechtsbetrekking, bij het opmaken van een

⁴ GFV 085 - VAT ‘quick fixes’ legislative package – Chain transactions – Exemption of an intra-Community supply of goods: conditions and proof, te raadplegen via: <https://circabc.europa.eu/sd/a/434cbe2d-db21-42a5-9943-c9f7e7358e93/GFV%20085%20-%20VAT%20quick%20fixes%20-%20Chain%20transactions%20-%20EN.pdf>

factuur, bij het verrichten van de goederenlevering, dan wel bij het indienen van de btw-aangifte en/of bij het indienen van de Opgaaf Intracommunautaire Prestaties. Ten aanzien van de frequentie waarmee het btw-identificatienummer dient te worden gecontroleerd bij een reeds bestaande afnemersrelatie kan bijvoorbeeld worden gedacht aan de volgende frequentie: bij elke levering, eenmaal per kwartaal, eenmaal per halfjaar of eenmaal per jaar.

In het bijzonder voor ondernemers die grote aantallen afnemers bedienen, is het belangrijk te weten wanneer en met welke frequentie btw-identificatienummers dienen te worden gecontroleerd. De Orde verzoekt het Ministerie hierover duidelijkheid te geven, bij voorkeur in een beleidsbesluit. Duidelijkheid op dit punt is mede van belang in verband met het tijdig inrichten en aanpassen van IT- en ERP-systemen van belastingplichtigen.

De Europese Commissie geeft in haar document ‘Group on the Future of VAT, 26th meeting – 5 April 2019’ (GFV n° 088) in paragraaf 3.2.1⁵ aan dat indien een btw-identificatienummer met terugwerkende kracht door een lidstaat wordt ingetrokken, dit niet in de weg staat aan de goede trouw waarmee leveranciers hebben gehandeld. De Europese Commissie verwijst daarbij naar het arrest *Mecsek-Gabona* (C-273/11, ECLI:EU:C:2012:547) van het Europese Hof van Justitie. De Orde verzoekt te bevestigen dat dit arrest in Nederland eveneens toepassing blijft vinden na de inwerkingtreding van de wetwijziging per 1 januari 2020.

5. Slot

Uiteraard is de Orde graag bereid het bovenstaande nader toe te lichten. De Orde heeft geen bezwaar tegen publicatie van deze reactie.

Hoogachtend,
de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs

drs. R.A. van der Jagt
voorzitter Commissie Wetsvoorstellen

⁵ GFV 088 - Summary minutes 26th meeting – 5 April 2019, te raadplegen via:
<https://circabc.europa.eu/sd/a/4a572e1d-be91-401b-8423-f8d3e04e5432/GFV%20088%20-%20Minutes%2026th%20GFV%20meeting%20-%2005%2004%202019%20-%20EN.pdf>